Lieta Nr.C28458613
Lietvedības Nr.CA-1196-15/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2015.gada 28.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis Juris Freimanis,
tiesneses Lidija Pliča un Silvija Sēbriņa,
ar tiesas sēžu sekretāri Lieni Alksni, tulci Annu Blanari,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ un /pers. B/ prasībā pret SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" par rīcības atzīšanu par nelikumīgu un nepamatoti samaksātās naudas piedziņu sakarā ar SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 20.novembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 29.novembrī /pers. A/ un /pers. B/ (turpmāk arī – prasītāji) Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā iesniedza prasību, kas vēlāk tika precizēta, pret SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk arī – atbildētāja) par tās rīcības atzīšanu par nelikumīgu un nepamatoti samaksātās naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāji ir dzīvokļu īpašnieki daudzdzīvokļu mājā /adrese/, ko apsaimnieko atbildētāja.

Prasītāja/pers. A/ ar atbildētāju noslēgusi dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu. Šī līguma 5.1.1. punktā prasītāja apņemas maksāt atbildētājai par dzīvojamās mājas uzturēšanu un apsaimniekošanu, kā arī par komunālajiem pakalpojumiem. Līguma 6.1.4. punkts nosaka atbildētājas pienākumu pārrēķināt maksu par pakalpojumiem, ja tie nav nodrošināti.

Atbildētāja, atsaucoties uz Ministru kabineta 2008.gada 9.decembra noteikumiem Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu", papildus aprēķina maksu par ūdens patēriņa korekciju. Aprēķinātā ūdens starpība ar katru mēnesi kļūst lielāka, bet atbildētāja nevēlas risināt jautājumu par ūdens starpības samazināšanu.

2012.gada 27.februārī /pers. A/ vērsās pie atbildētājas, norādot uz ūdens patēriņa apmēru un lūdzot pārtraukt aprēķināt viņai ūdens starpību, uz ko atbildētāja sniedza atbildi, iesakot mainīt ūdens skaitītājus.

2012.gada 30.martā /pers. A/ atkārtoti vērsās pie atbildētājas, uz ko saņēma atbildi, ka nav pamata veikt pārrēķinu.

Uz 2012.gada 24.maija /pers. A/ iesniegumu atbildētāja paziņoja, ka mājas apsekošanas laikā netika konstatēta ūdens noplūde un nelegālie pieslēgumi.

2013.gada 25.februārī /pers. A/ paziņoja atbildētājai, ka ūdens korekcija 2013.gada janvārī sasniedza 67% no faktiski patērētā ūdens dzīvoklī, ka skaitītāju pārbaudi atbildētāja nav veikusi un prasītāja no 2013.gada februāra pārtrauc apmaksāt ūdens korekciju. Uz minēto iesniegumu prasītāja saņēma atbildi, ka ūdens zudumi notiek dzīvokļu īpašumos un informēja par ūdens starpības rašanās veidiem.

Savukārt 2012.gada 23.martā /pers. B/ lūdza atbildētāju izpētīt ūdensvada stāvokli un veikt pasākumus ūdens starpības mazināšanai, uz ko saņēma atbildi, ka ūdens noplūdes koplietošanas cauruļvados nav konstatēts, līdz ar to ūdens zudumi iespējami dzīvokļu īpašumos.

2013.gada 18.februārī /pers. B/ atkārtoti lūdza atbildētāju izpētīt ūdensvada stāvokli un veikt pasākumus ūdens starpības mazināšanai, uz ko saņēma atbildi, ka ūdens zudumi vēl aizvien iespējami dzīvokļa īpašumos.

2013.gada 13.martā /pers. B/ pieprasīja paskaidrojumus atbildētājai, lai noskaidrotu, kas tiek darīts, lai nerastos ūdens korekcija.

Prasītāja/pers. A/ uzskata, ka atbildētāja prettiesiski par laika posmu no 2012.gada janvāra līdz 2013.gada oktobrim iekļāvusi viņas rēķinos summas par nesaņemto ūdeni 65,66 LVL apmērā.

Prasītājs /pers. B/ uzskata, ka atbildētāja prettiesiski par laika posmu no 2012.gada janvāra līdz 2013.gada oktobrim iekļāvusi viņa rēķinos summas par nesaņemtu ūdeni 50,52 LVL apmērā.

Prasītāji uzskata, ka Dzīvokļu īpašuma likuma 10.panta 3.punktā noteikts, kas jāapmaksā dzīvokļu īpašniekiem. Prasītājiem jāuzskaita ūdens daudzums ar verificētiem ūdens mēraparātiem, ko prasītāji dara. Lietā nav strīda, ka prasītāju skaitītāji būtu derīgi lietošanai, atbildētāja nav apstrīdējusi prasītāju nodotos skaitītāju rādījumus.

Saskaņā ar Rīgas domes 2003.gada 8.janvāra saistošajiem noteikumiem Nr.39 „Rīgas ūdensvada un kanalizācijas tīklu un būvju ekspluatācijas, lietošanas un aizsardzības noteikumi" pastāv divas personas, kas saņem pilsētas ūdensvada un kanalizācijas pakalpojumus – apsaimniekotājs un dzīvokļu īpašnieki.

Starp atbildētāju un SIA „Rīgas ūdens" noslēgts līgums par norēķiniem un starp atbildētāju un dzīvokļu īpašniekiem noslēgti līgumi par komunālo pakalpojumu apmaksu.

Lietā nav pierādījumu, ka prasītāji saņēmuši vairāk ūdens kā norādījusi atbildētāja, nolasot skaitītāju rādījumus, līdz ar to prasītājiem nav jāapmaksā nesaņemtie pakalpojumi.

Ministru kabineta noteikumu Nr.1013 19. un 30.punkts (redakcijā līdz 2013.gada 1.oktobrim) uzliek atbildētājai pienākumu noskaidrot ūdens zudumu iemeslus un informēt dzīvokļu īpašniekus par nepieciešamajiem pasākumiem ūdens patēriņa starpības samazināšanai.

Prasītāji norāda, ka ūdens patēriņa starpība nav zaudējumi Civillikuma izpratnē, tāpēc nav sedzami dzīvokļu īpašniekiem.

Uzskata, ka viņi tiesiskajās attiecībās ar atbildētāju ir patērētāji, tāpēc piemērojamas Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normas, un tieši, ka patērētājiem nav jāapmaksā nesaņemts pakalpojums.

Tā kā puses nav vienojušās par ūdens zudumu apmaksu, Dzīvokļu īpašuma likums un pušu starpā noslēgtie līgumi neparedz dzīvokļa īpašnieka pienākumu veikt maksājumus par nesaņemtiem pakalpojumiem, prasītāji uzskata, ka atbildētājas rīcība, sadalot ūdens patēriņa starpību starp dzīvokļu

īpašniekiem proporcionāli patērētā ūdens daudzumam, atzīstama par nelikumīgu.

Prasītāji lūdz atbildētājas rīcību atzīt par nelikumīgu, piedzīt no atbildētājas par labu /pers. A/ 51,21 EUR, bet par labu /pers. B/ 41,36 EUR un uzlikt par pienākumu atbildētājai pārrēķināt maksu par ūdens patēriņa korekciju un kavējuma naudu par laika posmu no 2013.gada februāra līdz 2013.gada oktobrim, tas ir, par labu /pers. A/ 43,53 EUR, par labu /pers. B/ 36,47 EUR, kā arī pārtraukt turpmāk aprēķināt papildus maksājumus par ūdens patēriņa starpību.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1588., 1590., 1779.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10. un 13.pantu, Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 4.pantu.

2013.gada 20.decembrī Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi.

Atbildētāja norāda, ka prasību neatzīst. Prasītāji nav snieguši juridisko prasības pamatojumu, kā arī prasījums ir nekonkrēts un nav izpildāms. Tas, ka prasītāji nepiekrīt normatīvajiem aktiem, neatbrīvo viņus no pienākuma norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem. Atbildētāja lūdz tiesu prasību noraidīt.

Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 20.novembra spriedumu prasība apmierināta daļēji.

Pirmās instances tiesa nospriedusi piedzīt no atbildētājas par labu /pers. A/ 9,09 EUR, piedzīt no atbildētājas par labu /pers. B/ 15,58 EUR, uzlikt atbildētājai pienākumu veikt /pers. A/ adresēto rēķinu pārrēķinu, izslēdzot no tiem korekciju un parādu par ūdens patēriņa starpību un par to aprēķināto līgumsodu par laika periodu no 2013.gada februāra līdz 2013.gada novembrim, uzlikt atbildētājai pienākumu veikt /pers. B/ adresēto rēķinu pārrēķinu, izslēdzot no tiem korekciju un parādu par ūdens patēriņa starpību un par to aprēķināto līgumsodu par laika periodu no 2013.gada marta līdz 2013.gada novembrim, piedzīt no atbildētājas par labu /pers. A/ tiesas izdevumus 77,40 EUR, atzīt /pers. A/ tiesības saņemt no atbildētājas par laiku līdz sprieduma izpildei 6 procentus gadā no 9,09 EUR, atzīt /pers. B/ tiesības saņemt no atbildētājas par laiku līdz sprieduma izpildei 6 procentus gadā no 15,58 EUR. Prasība pārējā daļā noraidīta.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka lietā nav strīda, ka prasītāju īpašumos ir uzstādīti verificēti ūdens skaitītāji. No prasītāju iesniegtajiem rēķiniem redzams, ka prasītāji katru mēnesi iesnieguši atbildētājai skaitītāju rādījumus.

Secināts, ka atbildētāja katru mēnesi pēc 2012.gada februāra prasītājiem aprēķinājusi ūdens starpību. Lietas materiālos nav pierādījumu, ka atbildētāja rīkojusies atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr.1013 30.punktam, jo prasītāju ūdens starpība 2012.gada februārī, martā un aprīlī bijusi lielāka par 20 procentiem, un atbildētāja prasītāju aprēķinu nav apstrīdējusi.

Tiesa, atsaucoties uz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 4.panta trešo daļu, atzinusi, ka atbildētāja noteiktajā termiņā nav veikusi darbības, lai noskaidrotu ūdens starpības rašanās iemeslus, nav izpildījusi normatīvā akta prasības, jo nav informējusi dzīvokļu īpašniekus par nepieciešamajiem pasākumiem ūdens patēriņa starpības samazināšanai un kopā ar dzīvokļu īpašniekiem nav izvērtējusi iespēju tos īstenot, bet turpinājusi pieprasīt no prasītājiem maksu par nesaņemtu pakalpojumu, turklāt šī pakalpojuma izcelsme nav noskaidrota. Tiesa atzinusi, ka prasītājiem sākot no 2012.gada novembra nav pienākuma veikt maksājumus par nesaņemtu pakalpojumu.

Iepriekš norādīto iemeslu dēļ, tiesa uzskatījusi, ka prasītājiem ūdens starpības maksājumi nav jāveic no 2012.gada novembra, nevis no 2012.gada janvāra, kā to lūdz prasītāji, jo normatīvajā aktā paredzētas darbības, kādas veicamas atbildētājai, lai novērstu ūdens starpības rašanos, tātad noteikts termiņš rīcībai, bet nav paredzēts, ka ar ūdens starpības rašanos dzīvokļu īpašniekam pastāv tiesības neveikt atbildētājas aprēķinātos maksājumus par ūdens starpību. Tiesas ieskatā šādas tiesības prasītājiem iestājas tikai ar atbildētājas bezdarbību, nepildot normatīvo aktu.

Ņemot vērā, ka tiesa atzinusi, ka atbildētājas rīcība, pieprasot ūdens patēriņa starpības maksājumus par laiku no 2012.gada novembra, nav pamatota, atbildētājai uzliekams pienākums veikt /pers. A/ adresēto rēķinu pārrēķinu, izslēdzot no tiem korekciju un parādu par ūdens patēriņa starpību un par to aprēķināto līgumsodu par laika periodu no 2013.gada februāra līdz 2013.gada novembrim un pienākums veikt prasītājam /pers. B/ adresēto rēķinu pārrēķinu, izslēdzot no tiem korekciju un parādu par ūdens patēriņa starpību un par to aprēķināto līgumsodu par laika periodu no 2013.gada marta līdz 2013.gada novembrim.

Pirmās instances tiesa noraidījusi prasījumu par lūgumu atbildētājai uzlikt par pienākumu pārtraukt turpmāk aprēķināt prasītājiem papildu maksājumus par ūdens patēriņa starpību. Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 1.panta pirmo daļu un 127.panta pirmo daļu, norādīts, ka tiesa lemj par pieļautiem tiesību aizskārumiem, nevis nākotnē paredzamiem.

Par minēto spriedumu apelācijas sūdzību iesniegusi atbildētāja, pārsūdzot spriedumu prasības apmierinātajā daļā.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka prasītāji griezušies pie atbildētājas ar rakstveida vēstulēm, kurās lūdz rast risinājumu ūdens zudumu novēršanai. Atbildētāja sniegusi atbildes uz minētajiem iesniegumiem, kurās norādīts pamatojums ūdens korekcijas uzrēķinam, sniegtas atbildes par pasākumiem, kas veikti, lai konstatētu iespējamos ūdens zudumus, sniegti priekšlikumi ūdens zudumu novēršanai. Līdz ar to par pierādītu atzīstams apstāklis, ka atbildētāja veikusi pārbaudes ūdens zudumu konstatēšanai un sniegusi priekšlikumus to novēršanā.

Līdz ar to pirmās instances tiesa nepareizi piemērojusi Ministru kabineta noteikumu Nr.1013 ,,Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" 30.punktu, jo atbildētāja konstatējusi, ka ūdens noplūdes nav konstatētas ārpus dzīvokļu īpašumiem, un sniegusi vairākus priekšlikumus ūdens patēriņa starpības novēršanai. Atbildētāja pilnībā izpildījusi normatīvajos aktos noteiktās saistības.

Norāda, ka pirmās instances spriedumā nav ņemts vērā apstāklis, ka ūdens zudumiem iespējami dažādi iemesli.

Rīgas apgabaltiesā 2015.gada 2.martā saņemti prasītāju paskaidrojumi par apelācijas sūdzību.

Prasītāji norāda, ka apelācijas sūdzību neatzīst pilnībā.

Pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi, ka atbildētāja nav izpildījusi normatīvā akta prasības, jo nav informējusi dzīvokļa īpašniekus par nepieciešamiem pasākumiem ūdens starpības samazināšanai un kopā ar dzīvokļu īpašniekiem nav izvērtējusi iespēju tos īstenot, turklāt šī pakalpojuma izcelsme nav noskaidrota.

Likumdevējs noteicis, ka jāinformē nevis par pasākumiem, lai konstatētu ūdens starpības iemeslus, un priekšlikumiem, bet par nepieciešamiem pasākumiem ūdens starpības samazināšanai. Atbildētājai kopā ar dzīvokļu īpašniekiem jāizvērtē iespēja tos īstenot.

Atbildētājas apgalvojumu, ka ūdens starpības izveidošanu varētu ietekmēt apstāklis, ka ne visos dzīvokļos uzstādīti ūdens skaitītāji vai beidzies to derīguma termiņš, prasītāji vērtē kritiski, jo pierādījumi šādam apgalvojumam nav iesniegti.

Uz tiesas sēdi apelācijas sūdzības iesniedzējas SIA ,,Rīgas namu pārvaldnieks" pārstāvis nav ieradies. Par tiesas sēdes laiku un vietu paziņots likumā noteiktajā kārtībā.

Tiesas sēdē prasītāji /pers. A/ un /pers. B/ apelācijas sūdzību neatzina uz rakstveida paskaidrojumus norādīto un tiesas sēdē izteikto argumentu pamata.

Motīvu daļa

Noklausoties prasītāju paskaidrojumus, pārbaudot lietas materiālus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība apmierināma daļēji.

Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā

likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja pārsūdzējusi pirmās instances tiesas spriedumu daļā, ar kuru piedzīts no atbildētājas par labu prasītājai /pers. A/ 9,09 EUR, par labu prasītājam /pers. B/ 15,58 EUR un uzlikts par pienākumu atbildētājai veikt rēķinu pārrēķinu – prasītājai /pers. A/ par laika periodu no 2013.gada februāra līdz 2013.gada novembrim, prasītājam /pers. B/ par laika periodu no 2013.gada marta līdz 2013.gada novembrim.

Pārējā daļā spriedums nav pārsūdzēts un stājies likumīgā spēkā.

Lietā nav strīda, ka prasītāji sākot ar 2012.gada 27.februāri lūguši atbildētājai noskaidrot ūdens zudumu iemeslus. Atbildētāja uz prasītāju lūgumiem sniegusi atbildes.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka lietā pastāv strīds, vai atbildētāja ievērojusi 2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumos Nr.1013 „Kārtība, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" noteikto kārtību ūdens noplūdes konstatēšanai.

2008.gada 9.decembra Ministru kabineta noteikumu Nr.1013 „Kārtībā, kādā dzīvokļa īpašnieks daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā norēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu" *(redakcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 30.septembrim)* 19.punkts nosaka, ja dzīvojamās mājas aukstā ūdens ievadā, kā arī kādā atsevišķā īpašumā vai visos atsevišķos īpašumos ir uzstādīti skaitītāji un tie ir pārbaudīti, bet veidojas starpība starp mājas kopējā skaitītāja rādījumu un dzīvokļu īpašumos noteikto ūdens patēriņu, ieskaitot arī avārijās un remontā nopludināto ūdens daudzumu (turpmāk – ūdens patēriņa starpība), tiek veikts ūdens patēriņa pārrēķins, ūdens patēriņa starpību sadalot proporcionāli ūdens patēriņam dzīvokļu īpašumos, ievērojot šo noteikumu 28. un 30.punktā minētos nosacījumus.

Minēto noteikumu 27.punkts nosaka, ka dzīvokļu īpašnieks katru mēnesi ūdens skaitītāja rādījumu nolasa pārvaldīšanas līgumā noteiktajā termiņā un nodod to pārvaldniekam aprēķinu veikšanai.

Savukārt 30.punkts nosaka, ja ūdens patēriņa sadales aprēķinā trīs mēnešus pēc kārtas veidojas ūdens patēriņa starpība, kas lielāka par 20%, un ir saņemts attiecīgs dzīvokļa īpašnieka iesniegums, pārvaldnieks sešu mēnešu laikā noskaidro ūdens patēriņa starpības rašanās iemeslus, rakstiski informē dzīvokļu īpašniekus par nepieciešamajiem pasākumiem ūdens patēriņa starpības samazināšanai un kopā ar dzīvokļu īpašniekiem izvērtē iespēju tos īstenot.

Starp pusēm nav strīda, ka prasītāju īpašumos uzstādīti verificēti ūdens skaitītāji, prasītāji katru mēnesi iesnieguši atbildētājai skaitītāju rādījumus.

Pirmās instances tiesa no lietas materiālos esošajām ūdens starpības aprēķināšanas tabulām /adrese 1/ un /adrese 2/ *(lietas 51. un 80.lapa)* konstatējusi, ka prasītājiem ūdens starpība 2012.gada februārī, martā un aprīlī bijusi lielāka par 20%. Atbildētāja prasītāju aprēķinus neapstrīd arī apelācijas sūdzībā.

Ar lietas materiālos esošo prasītājas /pers. A/ 2012.gada 23.marta paziņojumu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" iecirknim „Kurzeme" *(lietas 18.lapa)* un sūdzību Rīgas domes Rīgas pilsētas izpilddirektoram /pers. G/ *(lietas 21.lapa)*, prasītāja /pers. B/ 2012.gada 23.marta vēstuli *Par ūdens patēriņa korekcijas izpēti un remontu* SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" iecirknim „Kurzeme" *(lietas 56.lapa)*, 2013.gada 18.februāra iesniegumu *Par ūdens patēriņu dzīvoklī Nr.28 dzīvojamā mājā /adrese/* SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" iecirknim „Kurzeme" *(lietas 55.lapa),* 2013.gada 13.marta iesniegumu *Par ūdens patēriņa starpību dzīvojamā mājā /adrese/* SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" iecirknim „Kurzeme" *(lietas 54.lapa)* apstiprinās, ka prasītāji vērsušies pie pārvaldnieka ar lūgumiem veikt pasākumus ūdensvada stāvokļa izpētei un ūdens starpību samazināšanai. No prasības pieteikuma izriet, ka atbildētāja uz minētajiem paziņojumiem un vēstulēm sniegusi formālas atbildes.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst par nepamatotu apelācijas sūdzības iesniedzējas argumentu par to, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja konstatējusi, ka ūdens noplūdes nav konstatētas ārpus dzīvokļu īpašumiem un sniegusi vairākus priekšlikumus ūdens patēriņa starpības novēršanai, tādējādi izpildot normatīvajos aktos noteiktās saistības.

Lietas materiālos nav pierādījumu, ka atbildētāja informējusi dzīvokļu īpašniekus par konkrētiem nepieciešamajiem pasākumiem ūdens patēriņa starpības samazināšanai un kopā ar dzīvokļu īpašniekiem izvērtējusi iespēju tos īstenot.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesas kolēģija konstatē, ka atbildētāja nav noskaidrojusi ūdens starpības rašanās iemeslus, nav informējusi dzīvokļu īpašniekus par nepieciešamajiem pasākumiem ūdens patēriņa starpības samazināšanai, līdz ar to nav izpildījusi normatīvā akta prasības.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotu pirmās instances tiesas konstatēto, ka prasītājiem ūdens starpības maksājumi nav jāveic no 2012.gada novembra, tas ir sešus mēnešus pēc prasītājas /pers. A/ iesnieguma saņemšanas, kuru laikā atbildētājai kā pārvaldniekam bija jānoskaidro ūdens patēriņa starpības rašanās iemesli.

Prasītāja/pers. A/ samaksājusi 2012.gada novembrī 2,224 LVL par nesaņemtu pakalpojumu, 2012.gada decembrī – 1,719 LVL, 2013.gada janvārī – 2,45 LVL, kopā samaksājot 6,39 LVL jeb 9,09 EUR.

Atbildētājs/pers. B/ samaksājis 2012.gada novembrī 1,869 LVL par nesaņemtu pakalpojumu, 2012.gada decembrī – 2,697 LVL, 2013.gada janvārī – 2,56 LVL, 2013.gada februārī – 3,822 LVL, kopā samaksājot 10,95 LVL jeb 15,58 EUR.

Ņemot vērā, ka tiesa atzinusi, ka atbildētājas rīcība, pieprasot ūdens starpības maksājumus par laiku no 2012.gada novembra, nav pamatota, atbildētājai uzliekams pienākums veikt prasītājai /pers. A/ adresēto rēķinu pārrēķinu, izslēdzot no tiem korekciju un parādu par ūdens patēriņa starpību un par to aprēķināto līgumsodu par laika periodu no 2013.gada februāra līdz 2013.gada novembrim un pienākums veikt prasītājam /pers. B/ adresēto rēķinu pārrēķinu, izslēdzot no tiem korekciju un parādu par ūdens patēriņa starpību un par to aprēķināto līgumsodu par laika periodu no 2013.gada marta līdz 2013.gada novembrim.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.pantu prasītājiem atzīstamas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos sešus procentus no piedzītās summas līdz sprieduma izpildei.

Prasītāja/pers. A/ samaksājusi valsts nodevu par prasības celšanu 50,00 LVL jeb 71,14 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,40 LVL jeb 6,26 EUR, kopā 77,40 EUR *(71,14 + 6,26).*

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu un 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu minētie izdevumi piedzenami no atbildētājas par labu prasītājai /pers. A/.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432., 433. un 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

/pers. A/ un /pers. B/ prasību pret SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" apmierināt daļēji.

Piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas numurs 40103362321, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods A/, 9,09 EUR

(deviņi euro un 9 euro centi).

Piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas numurs 40103362321, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods B/, 15,58 EUR *(piecpadsmit euro un piecdesmit astoņi euro centi)*.

Uzlikt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas numurs 40103362321, par pienākumu veikt /pers. A/, personas kods /personas kods A/, adresēto rēķinu pārrēķinu, izslēdzot no tiem korekciju un parādu par ūdens patēriņa starpību un par to aprēķināto līgumsodu par laika periodu no 2013.gada februāra līdz 2013.gada novembrim.

Uzlikt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas numurs 40103362321, par pienākumu veikt /pers. B/, personas kods /personas kods B/, adresēto rēķinu pārrēķinu, izslēdzot no tiem korekciju un parādu par ūdens patēriņa starpību un par to aprēķināto līgumsodu par laika periodu no 2013.gada marta līdz 2013.gada novembrim.

Piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas numurs 40103362321, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods A/, tiesas izdevumus 77,40 EUR *(septiņdesmit septiņi euro un četrdesmit euro centi)* apmērā.

Atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods A/, tiesības saņemt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas numurs 40103362321, par laiku līdz sprieduma izpildei 6 (sešus) procentus gadā no 9,09 EUR *(deviņi euro un 9 euro centiem)*.

Atzīt /pers. B/, personas kods /personas kods B/, tiesības saņemt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas numurs 40103362321, par laiku līdz sprieduma izpildei 6 (sešus) procentus gadā no 15,58 EUR *(piecpadsmit euro un piecdesmit astoņiem euro centiem)*.

Noteikt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Pilns sprieduma teksts sagatavots 2016.gada 5.janvārī.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis (personiskais paraksts) J.Freimanis
Tiesneses (personiskais paraksts) L.Pliča
(personiskais paraksts) S.Sēbriņa